

Ledelser skal være påpasselige med brug af ”stille betalingsstandsning”

Ejerne af aktiekapitalen i et selskab havde afgivet en erklæring i Selskabets årsberetning for 1998/1999 om, at Selskabets bestyrelse og ejere ville sørge for den nødvendige kapital til selskabets fortsatte drift og fremadrettede udvikling.

I 2001 besluttede ledelsen at etablere en ”stille betalingsstandsning” ved at kreditorerne blev afviklet med den frie likviditet, og at der i fremtiden i videst muligt omfang, blev betalt kontant. Selskabet anmeldte betalingsstandsning 10.10.2001, og blev taget under konkursbehandling 11.10.2002.

Under retssagen mod selskabets ejere gjorde nogle kreditorer gældende, at de kunne henvise til ejernes afgivne erklæringer i årsberetningen om at ville tilføre den nødvendige kapital til selskabet, herunder til dækning af kreditorkrav.

Kreditorerne fandt, at erklæringen indebar en tidsubegrænset forpligtelse i forhold til de kreditorer, hvis krav var stiftet forud for erklæringens tilbagekaldelse. Desuden mente de sagsøgende kreditorer, at princippet om ligebehandling af kreditorer var tilsidesat under Selskabets ”stille betalingsstandsning”.

Selskabets revisorer gjorde under sagen gældende, at det alene er ledelsen og selskabet, der er ansvarlig for aflæggelse af årsrapport, at revisor alene er ansvarlig for fejl i revisionen eller i revisionspåtegningen, og at revisor ikke skal sikre det fornødne kapitalberedskab. Revisorerne kendte ikke ejernes erklæring i tidligere årsberetninger, og de havde ikke handlet i tillid hertil. Et årsregnskab har kun virkning, indtil næste årsregnskab er afgivet, medmindre andet er anført.

Både Landsret og Højesteret nåede frem til, at de afgivne erklæringer, der var kommet til offentlighedens kundskab, ikke var forpligtende. Der var tale om generelle udsagn rettet til en vid og ubestemt personkreds om tilførsel af den nødvendige kapital/likviditet til selskabets drift, uden at det af ordlyden fremgik, at der er tale om en indeståelse eller garanti for opfyldelse af selskabets forpligtelserne over kreditorerne. Der var tale om en uforpligtende hensigtserklæring i årsberetningen. Ejerne kunne ikke alene på grundlag heraf gøres ansvarlig over for de sagsøgende kreditorer

Hverken Landsret eller Højesteret fandt, at der under den ”stille betalingsstandsning” var sket forfordeling af kreditorer, der kunne begrunde erstatningskrav mod ejerne.

Der havde været tale om en stram økonomisk styring, hvor der kun skete kontant betaling, nedbringelse af kreditmassen og frasalg af unødvendige driftsmidler, ligesom enhver fremtidig disposition nøje skulle overvejes (Højesterets dom i UfR 2009.1512 H).

Flere oplysninger:

Advokat (H) Steen Petersen

stp@ret-raad.dk, eller

telefon 70 26 70 30